

Klassiekers en verstopte juweeltjes

Eventide brengt met de Anthology X-bundel al hun plug-ins naar het native-formaat waarmee, behalve emulaties van de beroemde hardware, ook moderne klassiekers als UltraReverb binnen ieders bereik komen. Deze bundel bevat alles: van speciale effecten tot standaard mixgereedschap. Dat klinkt bijna te mooi om waar te zijn...

door Wessel Oltheten > wessel@interface.nl

Bij de naam Eventide word ik spontaan vrolijk. Niet dat hun producten unieke dingen doen, maar ze hebben haast zonder uitzondering een groot instant-tevredenheidsgehalte. Ze klinken overtuigend en levendig, en zonder al te veel zoeken naar instellingen werken ze gewoon. De immense diepte van de H8000, het stoere karakter van de H3000 en de smeugige klank van de Instant Flanger hebben allemaal hun charme. Toch is het een dure hobby om ze

allemaal in de lucht te houden: sommige geheugenplaatsen van mijn H3000 vertonen inmiddels wat fouten, de voedingstrafo bromt en het display wordt almaar lastiger leesbaar. Wat dat betreft is er wel iets te zeggen voor het onderhoudsvrije karakter van software, maar dan moet het wel een zelfde gevoel van tevredenheid opwekken. Anders blijf ik stug reserveonderdelen bestellen op eBay.

Anthology X is een evolutie van de Eventide plug-ins die voorheen alleen voor tdm-gebruikers beschikbaar waren, aangevuld

INFO

- **prijs excl:** € 999,-
- **distributie:** Sound Service European Music Distribution, +49 33708 9330
- **internet:** www.sound-service.eu, www.eventide.com

met enkele nieuwe creaties die al wat langer in native-formaat bestonden. De collectie bevat welgeteld zeventien plug-ins; eigenlijk dertien als je de stereo- en light-versies van sommige plug-ins niet meetelt. De effecten zijn ruwweg in te delen in emulaties van oude hardware effecten, moderne mixtools en moderne effecten. We nemen ze dan ook in die volgorde onder de loep.

Nabootsen

Van de harmonizers in deze bundel kun je je afvragen of je ze allemaal nodig hebt. Het is vooral omwille van de 'museumfactor' leuk om én de **H910** én de **H949** én de **H3000** te hebben. In de basis klinken ze wel anders: de H910 heeft een 'glazen randje', de H949 is smeugig en de H3000 is een kameleon. Als ik op die 3000 mijn best doe met de instellingen van low pass-filters en modulatie van de pitchshift-modules, kan ik het karakter

Abbeelding 1

van de H910 en H949 behoorlijk goed nabootsen. Het verschil kan zo klein zijn, dat wat mij betreft best alles in één harmonizer-plug-in had gemogen. Die zou dan qua bediening een kruising mogen zijn van de H949 voor de belangrijkste functies, en de H3000 voor de patching en diepe editing.

Waarom de H3000 Factory plug-in in dezelfde interface is gegoten als de hardware begrip ik niet. Toegegeven: er is een prachtig werkend patchstelsel aan toegevoegd, waarmee je op een Reason-achtige manier kabeltjes tussen modules kunt trekken. Presets bewerken gaat zo stukken sneller dan met de hardware H3000, maar het hele bovenste gedeelte van de gui met softkeys, datawiel en keypad zou veel efficiënter kunnen. Dat is dan ook meteen het enige waar ik over te klagen heb. (Zie afbeelding 1)

Vrijwel identiek

Een een-op-een-vergelijking met de hardware is een koud kunstje, want Eventide heeft de naamgeving en nummering van de presets overgenomen in de plug-in. De lijst doormend valt het op dat de galmen uit de H3000 ontbreken, terwijl dat wat mij betreft wel heel bruikbare klanken zijn. Ik vermoed dat Eventide niet met een plug-in alle andere overbodig wilde maken, en voor galmen liever verwijst naar UltraReverb, de 2016 StereoRoom of de Blackhole plug-in. Die laatste twee zijn helaas de enige plug-ins die ontbreken in de Anthology X-bundel.

Maar terug naar de vergelijking. Het eerste wat me opvalt, is een verschil in latency, omdat de plug-in niet de vertraging van ad/da-conversie emuleert. Nu is dat goed beschouwd een technische verbetering, maar als je ze goed wilt vergelijken moet je daar wel rekening mee houden. Als ik de twee in tijd gelijk leg, merk ik dat de werking van de algoritmes en de klank van de pitchshifter vrijwel identiek is. De klanken uit de plug-in leveren echt dat typische harmonizergevoel op. Waar ik meer verschil hoor is in het dynamische gedrag. De

SPECIFICATIES

- au/vst/ax native-plug-in
- autorisatie via iLok License Manager software plug-ins
- H910
- H910 Dual
- H949
- H949 Dual
- UltraChannel
- UltraReverb
- Octavox
- Quadravox
- H3000 Factory
- H3000 Band Delays
- Instant Phaser
- Orniopressor
- EChannel
- EQ45
- EQ65
- Precision Time Align

hardware lijkt meer 'vast te lopen' dan de plug-in (ook ver beneden clipping) als delays zich opstapelen of als het ingangsniveau toeneemt. De klank wordt dan wat donkerder en wolliger dan de plug-in, die transparanter klinkt. Het zal van de situatie afhangen wat beter werkt, maar het verkleurde karakter van de hardware combineert vaak erg goed met het brongeluid; het smeert mooi aan elkaar. Het blijft me verbazen hoe dat soort dingen werken, want op solo klinkt de hardware eigenlijk minder mooi dan de plug-in.

Eventide heeft overigens de werking van alle harmonizerplug-ins herzien voor deze uitgave; onder andere door het analoge circuit te emuleren. Deze versies klinken dus al anders dan de oude tdm-plug-ins, maar helemaal accuraat zijn ze nog niet. Of je dat erg moet vinden is een tweede: de plug-in is een stuk gereedschap dat prettig klinkt, en als het donkerder moet, kun je er ook wat meer vervorming en eq aan toevoegen. De H3000 Factory is een effect waar je dagenlang zoet mee kunt zijn, jezelf verliezend in de eindeloze

lijst van presets die je langs kille kamfiltering, borrelende onderwaterecho's en grommende suboctaven leiden. (Zie afbeelding 2)

Ontwapenend

Ik noem bewust de regenboogdelays en de bijbehorende pot met goud nog niet, want hoewel de H3000 Factory ook delay-presets heeft, zijn de spectaculairste echo's ondergebracht in een aparte plug-in: **H3000 Band Delays**. Dit is gedaan om de grafische editor beter aan te kunnen passen op het specifieke banddelays-algoritme. Simpel gezegd zijn het acht delaylijnen met temp-sync, die zeer nauwkeurig filteren (op nootwaarden en met bijzonder hoge Q-factoren), waardoor je arpeggiator-achtige klanken kunt maken. Elke delay is vrij te pannen en heeft een feedbackinstelling, en bovendien kun je de delayparameters ook nog eens (simultaan voor alle delaylijnen) moduleren met de ingebouwde function generator of een externe midbron naar keuze. Dan wordt het pas echt interessant, met bewegende filtersweeps en heen en weer schietende lasereffecten. Het geheel heeft ook zeker de typische H3000-klank. Dat eighties-gevoel valt met name op als je de delaylijnen gaat moduleren. Mijn enige aanmerking is het ontbreken van feedback tussen delaylijnen onderling (ping pong), en dat er geen mogelijkheid is om de delay harmonisch te vervormen.

We gaan door met de **Instant Flanger** en **Instant Phaser**. Je kunt je afvragen waarom ze nodig zijn als losse plug-ins naast de H3000 Factory, maar ze blijken echt een eigen karakter te hebben. Beide effecten zijn van een ontwapenende eenvoud, wat meteen hun grote kracht is. Je stelt ze veel sneller in dan de H3000, en ze klinken daarnaast op een prettige manier 'zacht' en vloeïend. De enige onverwachte twist – die de twee meteen onderscheidt van sommige concurrenten – is de ingebouwde envelope follower. Daarmee leg je makkelijk een zinnige koppeling

Abbeelding 2

>> tussen de beweging van de muziek en die van het effect; het klinkt wat minder voorspelbaar dan het herhalend moduleren met de lfo. Het zijn geen baanbrekende effecten, maar misschien zijn ze juist daarom wel zo goed bruikbaar. (Zie afbeelding 3)

Alles voor de mix

Een goede channelstrip zou de basis moeten zijn van ieder plug-in-arsenaal. Met **UltraChannel** en diens 'light'-broertje **EChannel** ben je wat dat betreft voorzien, want dit is een zeer uitgebreide processor. De standaard ingrediënten zijn allemaal aanwezig: een goed klinkende 5-bands equalizer, een compressor met de-esser en saturatie, en een gate met vaste attack en ratio. Daarnaast is er een aantal opvallende toevoegingen. Zo is er in serie met de gewone compressor ook nog een eenvoudige versie van de Omnipressor ingebouwd (die wat mij betreft wel een wet/dry-regeling had mogen hebben). De sidechains van beide compressors en de gate kun je extern aansturen, mits je maar aax- of au-plug-ins gebruikt, want er is helaas nog geen vst3-ondersteuning voor de sidechain.

Een werkelijk fantastische functie is dat je de verschillende modules in volgorde kunt verslepen, waardoor je bijvoorbeeld een compressor voor en een compressor na de eq kunt plaatsen. Vreemde eend in de bijt: de ingebouwde stereo micropitchshift (een erfenis van de H3000), en de stereo delays met temposync en feedback. Persoonlijk houd ik meer van losse effecten via aux'en (omwille van flexibiliteit en automatie), maar als het in je workflow past, is het wel handig om alles in een venster bij de hand te hebben. Tot slot is er een schakelbare transformator-simulatie die goed klinkt, maar waarvan het

lastig is het effect te beoordelen omdat het signaalniveau een stap omhoog springt bij het inschakelen. (Zie afbeelding 4)

Simpelweg preciezer

Precision Time Align is een perfect hulpmiddel om twee sporen precies gelijk in de tijd te leggen. Het is een delay met positieve en negatieve waarden, waarvan de resolutie veel hoger is dan wat je in je daw voor elkaar kunt krijgen door sporen met de hand te verschuiven. De kleinste hoeveelheid die je een spoor kunt verschuiven is namelijk een sample. Maar wat als er nou precies een halve sample vertraging tussen twee sporen zit, bijvoorbeeld omdat je een kopie met hardware hebt bewerkt en die bij het origineel wilt mengen? Dan heb je dus subsample-resolutie nodig. Precision Time Align doet dat door middel van upsampling (tijdelijk verhogen van de samplefrequentie). Deze plug-in heeft positieve en negatieve delay-waarden, die je zonder haperingen in grove en fijne stappen kunt instellen. Door daarbij de polariteitsschakelaar te gebruiken vind je snel de waarde waarop de twee sporen elkaar maximaal uitdoven. Dan hoeft je alleen de schakelaar weer om te zetten voor een perfecte optelling. Deze plug-in is zo eenvoudig, maar een must voor iedereen die analoge hardware gebruikt voor parallelle processing. Het gaat er direct beter van klinken, ook in daws die goede delaycompensatie hebben voor externe apparatuur; Precision Time

Afbeelding 3

Align is simpelweg preciezer. Als ik merk dat de **EQ45** en **EQ65** er weliswaar erg analoog uitzien maar dat ze de klank van het analoge circuit niet hoorbaar nabootsen, ben ik niet meteen enthousiast over nóg meer equalizers. Het blijken echter uitzonderlijk goed klinkende equalizers te zijn! Zodra je ze niet ziet als vervanging voor een warm klinkend analogo apparaat en ze gebruikt in plaats van generieke digitale equalizers, merk je dat het geluid er krachtig doorheen komt. Ondanks de steile filters klinkt het strakker en punchier dan veel concurrerende plug-ins. Voor mij zijn dit twee verstopte juweeltjes in dit pakket, die in elke mix veelvuldig van pas gaan komen. (Zie afbeelding 5)

Kanon

De **Omnipressor** is een wonderbaarlijk ding. Het is een compressor. Het is een expander. Maar toch zou ik er zelden naar grijpen als ik een stereotype compressor of expander nodig heb. Eerlijk gezegd is het ding een ramp als expander; een stotterend, nauwelijks in te stellen kreng. Maar als compressor is het een soort 'kapow-machine', een ding dat geluid opblaast. Vooral als je de negatieve ratio's gebruikt gaat er een kanon af elke keer dat een drumslag de threshold bereikt, al is het verschil tussen een mooi geluid en een totaal onbruikbaar haperend geluid in die stand wel erg klein.

Omnipressor is minder gruizig dan pak-'m

Afbeelding 5

beet Soundtoys Devilloc, maar kan toch nog opgefokter dan een 1176 op de snelste stand reageren. Echt een flinke snap qua attack, een pompend releasekarakter en een heel smeuge klankkleur. Het is al snel een favoriet als parallelle compressor op drums; hij zuigt de ruimte uit de opname – of de uitklank van de samples – naar boven alsof het een omgekeerde reverb is, die je na elke slag hoort aanzwellen. Dit soort karakter-compressors zijn zeldzaam in software, en wat mij betreft is de Omnipressor een van de hoogtepunten van Anthology X. Hij werkt niet op elke bron even goed, maar het is een uniek geluid dat soms wonderen kan doen. (Zie afbeelding 6)

In harmonie

Ik vroeg me tijdens het proberen van H3000 Band Delays al af waarom je de verschillende delaylijnen niet kunt pitchshiften. In de oorspronkelijke H3000 komt dat door een gebrek aan rekenkracht (die heeft maar twee simultane pitchshifters), en in dit geval blijft Eventide trouw aan die beperking. Maar niet getreurd, want **Octavox** en **Quadravox** hebben die mogelijkheid wel. Dit zijn respectievelijk acht- en vierstemmige pitchshifters met delay en feedback rond de shift, plus stereoopening per stem. Hun pitchshift-algoritme is geleend van de moderne H8000, wat ze een andere klank geeft dan de drie klassieke harmonizers in het pakket. Ook hebben ze een meer hedendaagse interface, waarin je ook via notenschrift harmonieën en ritmes kunt invoeren.

De pitchshifters kunnen in tracking mode werken; je kunt binnenkomende toonhoogte selecteren en 'slimme harmonieën' genereren die binnen een zelf te definiëren toonsoort passen. Je geeft zelf de intervallen op, bijvoorbeeld een tert, en de tracking bepaalt of dat voor de gegeven input een grote of kleine tert moet zijn. Dat werkt goed voor monofone instrumenten, maar voor complexere klanken kunnen de pitchshifters ook los van het binnenkomende materiaal hun werk doen. Zo kun je bijvoorbeeld altijd een kwint boven het ingangssignaal genereren, ongeacht de toonsoort. Overigens is de ingang van het effect altijd mono; zelfs de stereoversie van de plug-in maakt de input eerst mono om die vervolgens te bewerken. Dat is wel iets om rekening mee te houden met stereo bronmateriaal: dat kun je dus alleen met twee afzonderlijke instanties van de plug-in in stereo bewerken.

De plug-ins hebben een Low Latency mode om ze bruikbaar te maken voor live-uitvoeringen, maar in de studio kun je

beter de Standaard mode gebruiken vanwege de betrouwbaardere toonhoogtedetectie. De klank van de pitchshifting in deze plug-in is goed; als realtime octaver werkt het lekker met allerlei bronnen. Je hoort de bijeffecten natuurlijk, maar die zijn niet storend: het effect mengt prima met het origineel. Ook als delay levert Octavox unieke ruimtelijke klanken op. Een wrang-disonante ruimte op een stem zetten is misschien niet altijd gepast, maar als het past in de context is het effect zeer krachtig. (Zie afbeelding 7)

Attitude

We sluiten af met **UltraReverb**, welke een heel veelzijdige galm blijkt. Dat komt onder andere door de toevoegingen die op papier weinig met galm van doen hebben. Zo zijn er twee 3-bands parametrische equalizers, een compressor en een stereo delay (inclusief filters). Al deze modules kunnen zowel voor als na de galm in het signaalpad staan, wat allerlei interessante bewerkingen mogelijk maakt. De galm zelf heeft, behalve de gebruikelijke instelmogelijkheden voor timing en klankkleur, ook sliders voor glide rate en lo-fi. Die eerste is een heel aparte: het controleert de tijd waarmee de room size-parameter naar zijn volgende instelling 'glijdt'. Omdat het veranderen van de grootte van een ruimte de delaylijnen moduleert, hoor je een pitchshift-effect als je die parameter tijdens het gebruiken van de galm verandert. Eventide heeft dit effect nog bruikbaar gemaakt, door zulke veranderingen met een zelf te definiëren snelheid als een vloeiend glissando te laten klinken. Sowieso vind ik

dát de meest opvallende kwaliteit van Eventide galmen: de toonhoogtemodulatie die ze hun onwerkelijke diepte geeft.

Wat dat betreft ontbreekt de Blackhole plug-in weliswaar in Anthology X, maar UltraReverb kan dat zwarte gat – sorry voor de woordspeling – aardig opvullen. Behalve handmatige modulatie heeft de galm ook in diepte en snelheid instelbare modulatie door een lfo. En mocht het je allemaal te glad worden, dan kun je met de Lo-Fi-knop de uitgang van het effect in woordlengte reduceren, met lekker gruizige vervorming tot gevolg. De algehele klank van deze galm is überhaupt niet hifi. Als je zoekt naar een 'onzichtbare' galm met zijdezachte naklank dan is UltraReverb niets voor jou en ben je misschien beter af met een Bricasti M7, SSL's X-Verb of 2C Audio's Aether. Maar als je zoekt naar iets met attitude en eighties-grootheid dan is het genieten geblazen. (Zie afbeelding 8)

Conclusie

De klassieke Eventide effecten zullen voor velen de grote aantrekkingsfactor van Anthology X vormen. En hoewel die prachtig klinken en behoorlijk goed het gevoel van de oude apparaten naar je daw brengen, zit het unieke van de bundel (ook in relatie tot de concurrentie van bijvoorbeeld Soundtoys) vooral in de toevoeging van goed klinkende mixtools: de channelstrips, karaktervolle compressor, filters en galm. Dat maakt Anthology X een interessant – en cpu-efficiënt – startpunt van je plug-inverzameling, zelf als je niets hebt met harmonizers. ■

Afbeelding 6

HET OORDEEL

- + plug-ins met karakter
- + zeer compleet pakket
- + cpu-efficiënt
- authentieke uiterlijk gaat ten koste van gebruiksgemak

Afbeelding 4

Afbeelding 7

Afbeelding 8